

herefter længere ville søge deres Underviisning ved Universtitet, men ville finde det bekvemere og hensigtsmæssigere paa anden Maade at skaffe sig den Kundskab, som de behøve, for at kunne gennemgaae Examinationskommissionens Stærtsild. Men, kommer det først Lærtil, saa kan man dernæst atter opkaste sig det Spørgsmaal, om Staten da virkelig, foruden at lønne de omtalte Examinationskommissioner, tillige skal lønne nogle Theoretikere, blot for at disse selv kunne studere. — I vor Tid er der jo en livlig Bevægelse i alle Forhold, og jeg hører til dem, der ere fuldkomment overbeviste om, at der ligger en god og frugtbar Udvikling paa Bunden deraf, om end Bevægelsen undertiden synes at ile noget hastig frem. Det ligger ogsaa i Sagens Natur, at alle vore gamle nedarbejdede Institutioner under en saadan Bevægelse maae have en noget haard Stand og blive paa forfjællig Maade ansejede. Den gamle Veneration og Respect for dem er falden bort; istedet derfor har man nu kun et meget aabent Die for alle deres Mangler, og de blive undergivne en skarp, maafee undertiden retfærdig, men ganske vist ogsaa undertiden noget uretfærdig Kritik. Og samtidig beskæftiger man sig bestandig med nye Ideer og tænker sig nye Indretninger og nye Former, der ikke hidtil ere prøvede, af hvilke man lover sig alt muligt Gødt. Vi have jo nu en Forsatning, under hvilken Bevægelsesmomentet sandelig nok skal komme til sin Ret, idet en Bevægelse, som kan skaffe sig den offentlige Mening paa sin Side, jo under vore Forhold er uimodstaaelig; ja, det kan vel endogsaa være, at en Bevægelse undertiden gjør sig gjældende, alene paa Grund af en Formodning om, at den vilde kunne trække den offentlige Mening efter sig. Men, naar dette er saa, lad saa dog paa den anden Side Bevægelsen ogsaa iagttage de Former, som vor Forsatning selv foreskriver, for at det Gamle og det Bestaaende i alt Fald kan komme til orde og forsvare sig, de Former, som vor Forsatning har anseet det for absolut nødvendigt at foreskrive for at forebygge altfor pludselige Beslutninger, der fremkomme under en øieblikkelig Stemmning, og som man maafee snart igjen vil fortryde. Lad os dog holde fast ved, at det, der er en

Lovgivnings Sag, og som efter sin Natur bør være en Lovgivnings Sag, ogsaa bliver behandlet som Lovgivnings Sag, og forlang ikke, at man skal finde det tilstrækkeligt, at en saa stor og vigtig Princip Sag underkastes den flygtige Behandling i Landstinget, som jo nødvendigvis maa blive den tildeel, naar den indkastes som et Ændringsforslag ved 2den Behandling af Forslaget til Finantsloven mellem en heel Mængde andre forskjelligartede Bevillingsposter. Forlang heller ikke af Landstinget, at det skal ansee det for rigtigt, at Sagen ikke kommer ind for Landstinget paa anden Maade, end at dette, saa at sige, skal være nødt til at gribe den i Flugten for at faae Lov til ogsaa at yttre et Ord derom. Forlang endelig ikke en Afgjørelse af en saadan Sag, der ikke bliver motiveret alene af Hensynet til, hvad man anseer for rigtigt og godt, men som derimod bliver paavirket af Dvang, nemlig af den Dvang, som altid ligger deri, at vi jo skulle have en Finantslov. Det er de nu anførte Betragtninger, som have gjort, at jeg har stillet det af mig fremsatte Ændringsforslag, at jeg ikke har kunnet lade være at stille det. Jeg kan heller ikke lade være endnu engang slutteligt at henstille til den ærede Kultusminister, om han virkelig finder, at det har en saa forfærdelig Hast med den af ham foreslaaede Forandrings Gjennemførelse, at han trods Alt det, der er blevet anført derimod, trods det, at han har hele Universtitetscorporationen, eller i alt Fald dens overveiende Fleertal, imod sig i denne Sag, dog ikke vil opsætte Gjennemførelsen deraf, i alt Fald indtil den Kirkecommission, i hvis Medværelse han selv har havt en saa stor Deel, har faaet Lov til at yttre sig derom, hvad den allerede tilstrækkeligt har givet tilkjende, at den har funde.

Fischer: Der foreligger som bekjendt 4 Ændringsforslag til § 21, men hidtil har Diskussionen udelukkende dreiet sig om eet af disse Ændringsforslag, medens de andre end ikke ere blevne motiverede. Jeg antager derfor, at jeg vil efterkomme et almindeligt Vnske, naar jeg ogsaa indskrænker mine Bemærkninger til det Ændringsforslag, som hidtil har været